

STEKLAR

GLASILO OZD STEKLARNE „BORIS KIDRIČ“ IN STEKLARSKE ŠOLE
LETO 4 ROGAŠKA SLATINA JANUAR 1976

PRAZNIK OBČINE SLOVENSKA BISTRICA

Edvard Kardelj pri Treh žrebljih

Osmega januarja praznujemo prebivalci občine Slovenska Bistrica svoj občinski praznik. Ta dan je pred 33 leti pri Treh žrebljih na bistriškem Pohorju do zadnjega borca padel legendarni pohorski bataljon, v katerem je bilo v odločilnem boju 69 partizanov. Padli so v neenakem boju, proti številčno nekajkrat močnejšemu okupatorju, ki je s tem storil med narodno-osvobodilnim bojem enega izmed najbolj krvavih zločinov na območju severovzhodne Slovenije.

Letošnje praznovanje je bilo še posebej slovesno, saj se ga je poleg številnih najvidnejših družbeno-političnih delavcev Slovenije udele-

žil tudi član predsedstva SFRJ Edvard Kardelj.

V slovesnostih, predvsem v krajevnih skupnostih, kjer živimo, kakor tudi v okviru delovne organizacije, smo sodelovali tudi člani TOZD Slovenska Bistrica. Med številnimi kulturnimi in športnimi prireditvami smo bili deležni tudi velikega priznanja. Naš steklopihalec Anton Lipoglav je prerezal simbolično otvoritveno vrstico in s tem predal svojemu namenu osnovno šolo v vasi Črešnjevce. Šola je bila zgrajena iz sredstev, zbranih s samopriskom, in iz osebnih dohodkov vseh občanov.

VIKTOR HROVAT

Na slavnostni seji skupščine občine Slovenska Bistrica so podelili članu sveta federacije Edvardu Kardelju plaketo občine Slovenska Bistrica.

Vsebina

V četrtek bomo volili ...	2
Kljub težavam uspehi	2
Razvejana dejavnost	5
Julijana Krklec	7
Kadrovske zanimivosti	7
Anton Belcer-Tonček	8
Argusov sprehod	8
Zakaj tako?	9
DS in odbor za medsebojna ...	10
Pomagajmo jim vrniti se ...!	10
Poceni stá jo odnesla	11
Ste že vložili davčno napoved?	11
Splačalo se je ...!	12
Srce in ljubezen ...	12
Novi gasilci	13
Naši — spremenljivo!	13
Bogata žetev ...	14
Med plodnejšimi	15
Razpis kegljanja	15
Nagradna križanka št. 24	16

S POLNOŠTEVILNO UDELEŽBO IZPOLNIMO SVOJO DOLŽNOST IN PRAVICO!

V četrtek bomo volili...

V četrtek, 29. januarja, bomo člani temeljne organizacije združenega dela v Rogaški Slatini in v Kozjem stopili na volišča. Volili bomo v delavski svet organizacije združenega dela 25 delegatov, v odbor samoupravne delavske kontrole OZD sedem delegatov, v delavski svet temeljne organizacije 30 delegatov, v odbor TOZD za medsebojna delovna razmerja devet delegatov, v upravni odbor TOZD devet delegatov in v odbor TOZD za samoupravno delavsko kontrolo devet delegatov.

O volitvah vedno govorimo s posebnim poudarkom. Menimo namreč, da je izjemno pomembno,

kakšni bodo delegati, ki bodo zastopali naše skupne interese. Preteklost nas uči, da so nekateri posamezniki na določen način izigrali in zapravili naše zaupanje, saj so sprejeli nalogo, ki ji potem niso bili kos.

Geslo: »Volimo najboljše« ima še vedno veljavo, čeprav je zaradi pozitivnih družbenih sprememb, zaradi katerih o precej važnih zadevah odločamo na zbiorih, prišlo do nekaterih premikov v njegovem pomenu.

Tokrat in v prihodnje bi se morali še bolj kot do sedaj zavedati naših temeljnih samoupravljalških

dolžnosti in pravic. Če bomo to storili, potem se nam ne bo več dogajalo, da bi delegat govoril v svojem imenu in ne v imenu svojega neposrednega delovnega okolja. To je tista prвина, ki ji še vedno nismo našli pravega mesta, je pa edina pot k dejanskemu razvoju samoupravnih odnosov.

Z izvolitvijo delegatov naše naloge ne bodo opravljene! Ves čas njihovega mandata si bomo morali medsebojno pomagati. Potem tudi pričakovani rezultati ne bodo izostali!

S polnoštevilno udeležbo na volitvah izpolnimo svojo pravico in dolžnost!

LETNA KONFERENCA OSNOVNIH ORGANIZACIJ SINDIKATA

Kljub težavam uspehi

Odločitev konference osnovnih organizacij sindikata, da bo letna konferenca v zdraviliški dvorani v Rogaški Slatini, je sprva izgledala kot preveč smela poteza. Prenekateri med nami je mislil, da je preveč tvegano prvič od obstoja zbra-

ti se za takšen namen v prostorih, ki niso v neposredni zvezi z našim delovnim okoljem. Bojazen, da bo udeležba skromna, se je izkazala kot odveč. Ne glede na to, da smo se na letni konferenci sešli v drugih prostorih, kot je bila sicer na-

vada, velja ocena, da je le-ta v celoti uspela.

Poročilo predsednika sindikalne konference Jožeta Halužana je bilo dokaj obširno. Zaradi tega ga ne objavljamo v celoti, temveč povzemamo le nekatere njegove dele. Upamo, da s tem nismo okrnili celovitosti posameznih zadev, ki so obravnavane v poročilu.

POSTAVLJENI TEMELJI

Če smo na zadnjem občnem zboru sindikata ugotovili novo organiziranost na ustavnih določilih, smo kaj lahko ugotovili, da nismo imeli prepotrebnih izkušenj, ki pa se sedaj že kažejo. Čeprav so naše izkušnje še bolj skromne, so vendarle vidni rezultati enoletnega delovnega obdobja.

Poudariti je treba, da delujejo v kolektivu štiri osnovne organizacije sindikata, ki imajo vsaka svoj izvršni odbor, vsi izvršni odbori pa so povezani v sindikalni konferenci steklarne. V dejavnosti izvršnih odborov in konference menim, da smo uspeli postaviti temelje, ki so delno že prispevali k uresničevanju zastavljenih ciljev. Skupna letna konferenca sicer ni povsem na sindikalni liniji, a je zaradi pomanj-

2

Spominsko obeležje poslednjega boja I. pohorskega bataljona obiskujejo vsak dan borci, mladina in drugi... — foto Horvat.

kanja ustreznih prostorov pri nas vendarle utemeljena.

PESTRO DELO

Dejavnost izvršnih odborov in sindikalne konference je bila usmerjena predvsem na dopolnilne volitve delegacij v samoupravne interesne skupnosti, proslavo dneva žena, priznanja ob dnevu OF in proslava prvega maja, sprejem in uveljavitev sindikalne liste 75. spominsko podelitev priznanj delavcem za 20 let delovne dobe, delo v komisijah za priznanje benificirane delovne dobe, družbeni dogovor in samoupravne sporazume o delitvi dohodka in osebnih dohodkov, solidarnostno akcijo za reševanje posledic potresa, sodelovanje v razpravah o delitvi stanovanj in delitvi sredstev za zasebno gradnjo, organizacijo pomoči socialno šibkim družinam naših delavcev, proslavo ob dnevu republike z našimi upokojenci, dopuste in oddih članov kolektiva na morju, poživitev kulturnega življenja v kolektivu in uživanju kulturnih dobrin, obdaritvi otrok za dedka Mraza in športni dejavnosti med obrati, sindikalnim športnim igram ter športnim srečanjem z vojniki zagrebške garnizije.

TRI POGLAVITNE NALOGE

Poleg številnih zadev, ki smo jih reševali, pa je sindikalna organizacija posvetila prednostno pozornost gospodarski stabilizaciji, delitvi dohodka in osebnih dohodkov in samoupravni organiziranosti našega kolektiva. Zaradi zastarele miselnosti in v določenih trenutkih prisotnosti tehnokratskih teženj in predvsem zaradi pomanjkljivih iz-

kušenj nismo uspeli to svojo ustavno dolžnost in pravico tudi uresničiti. Sele pred kratkim se je sindikalna organizacija skupaj z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami resneje lotila tega vprašanja in začrtala pravo pot svojega nadaljnjega delovanja. Torej za takšno organiziranost, v kateri bo sleherni delavec videl svoj prispevek k skupnim naporom in o njem tudi odločal...

Dogovoriti se moramo, kaj hočemo. Izoblikovati in sprejeti moramo takšne samoupravne akte, v katere bomo vgradili sami sebe in svoje delo. Ne smemo se bati višjih osebnih dohodkov, če bodo temeljili na rezultatih dela. To smo v našem delovnem načrtu jasno opredelili in ni nobenih razlogov, da bi ga spreminjali. Kvečjemu ga lahko izpopolnimo.

V tem trenutku je najpomembnejša naloga sindikalne organizacije in vseh družbenopolitičnih organizacij izoblikovati sporazum, merila, dolžnosti in pravice vseh. Ko bomo ustvarili pogoje za več pozitivnih premikov, bomo tesneje medsebojno povezani in bolj učinkoviti pri opravljanju samoupravljaljskih dolžnosti...

Ne gre prezreti resnice, da imamo v našem kolektivu naš, steklarski informator — glasilo »Steklar«. Uredniškemu odboru gre zahvala za dobro obveščanje članov kolektiva. Neštetokrat je bil prav »Steklar« pobudnik za reševanje določenih zadev. Zato naslavljamo željo celotnemu kolektivu, da mu pomagamo pri iskanju še boljših načinov obveščanja. Storit moramo vse, da bomo vsi kar najbolj obveščeni o vseh pomembnih zadevah...

... Odpraviti moramo tudi škodljive pojave v samoupravljanju, kajti izvoljeni člani v organih samoupravljanja so upravljalci, ki smo jih izvolili, da morajo prenašati v organe skupne težnje delovnega okolja in jih v njih usklajevati in obratno. Dobro se moramo zavedati, da smo delegati, ki moramo izražati skupne težnje, in ne le svojih. Samo tako bomo postali resnični odposlanci svojih delovnih skupin, ki so nas tudi izvolile v organe samoupravljanja.

RAZPOKA V BOLNIKOVO ŠKODO

Nekoliko besedi je treba posvetiti tudi našim bolnikom in zdravstveni službi. Menim, da je zadnje čase nastala nekakšna razpoka v njihovem medsebojnem sodelovanju, ki škoduje bolnikom in zdravstveni službi! Sindikalna organizacija bi morala izbrati ustrezen način za medsebojne pogovore in resnično sodelovanje. Skupna naloga je, da bolnemu sodelavcu ne bomo očitali, ampak mu izdatno pomagali. In prav tako bomo morali pomagati zdravstveni službi, da nam bo čimprej vračala na delovna mesta zdrave sodelavce. Nedvomno pa bi morali napovedati neizprosno boj tistim posameznikom, ki zaradi tako imenovanega »mačka« ali pa zaradi kakršnihkoli domačih opravil netovarisko izkoriščajo naša sredstva za osebne dohodke in s tem zmanjšujejo prizadevnost večjega dela delovne skupnosti.

USTREZNA SKRB STANOVANJSKIM VPRAŠANJEM

Stanovanjska vprašanja so tisto področje, ki neposredno zadeva standard delovnih ljudi. Zaradi tega smo precejšen del svoje skrbi v sindikalnem delovanju posvetili prav temu. Omeniti velja, da zadnje čase nismo gradili svojih stanovanj, ampak da smo sredstva zbirali po delitvenem ključu 45 % za posamično gradnjo in 55 % za gradnjo družbenih stanovanj. Sredi preteklega leta so organi samoupravljanja sklenili, da se priključimo h gradnji stanovanjskega bloka iz solidarnostnih sredstev v Ratanski vasi z udeležbo 4.500.000 dinarjev. Tako bomo pridobili deset novih stanovanj. Eno stanovanje smo pridobili iz prejšnje solidarnostne gradnje, pet stanovanj pa smo dobili od članov kolektiva, ki so se s pomočjo stanovanjskega posojila preselili v svoje domove. Kot pomoč članom kolektiva, ki jih je prizadel potres, smo izločili 220.000 dinarjev. Prek naših delegatov je sindikalna organizacija posredovala seznam članov kolektiva, ki so najbolj potrebni stanovanjskega posojila in 21 izmed teh

Za prizadevno delo v gasilskih vrstah je Franc Bercko prejel darilo, ki mu ga je izročil predsednik sindikalne konference Jože Hahužen — foto Komerički.

je posojilo tudi dobilo v skupni vrednosti 600.000 dinarjev.

Zavest, da je stanovanjsko vprašanje pri nas še nadalje močno prisotno, nas zavezuje posvečati mu kar največjo skrb tudi v bodoče!

ODDIH, MORJE IN ŠE KAJ...

Rekreacija in oddih sta med »težjimi« vprašanji, čeprav nam spričo našega težkega dela izredno koristita. Imamo veliko število sodelavcev, ki želijo iz zdravstvenih razlogov svoj dopust preživeti na morju. Zal pa ugotavljamo, da je prav to ena izmed naših najtežjih nalog. Težave nam povzročajo neresni in nepošteni posamezniki. Sindikalna komisija je pripravila načrt za uporabo počitniških hiš po prednostnem seznamu, ki nam je dobro poznan. Toda nekateri naši sodelavci so oddajali hiše družinam, ki nimajo nobene zveze z našo delovno organizacijo, ali pa so kar s tremi družinami bivali v hišah, pa se je zato oprema čezmerno kvarila. Tako porabimo za popravila uničene opreme in za vzdrževanje hiš kakšnih 250.000 dinarjev letno...

Določene težave nastajajo tudi v zvezi z načrtovanjem dopustov, kar se ponavlja iz leta v leto. Spričo tega se kaže potreba po izdelavi načrta za letni dopust vseh članov kolektiva, ki ne bo oviral proizvodnega procesa.

Preglavice nam delajo vsako leto tudi prevozi na dopust in z dopusta. Nekateri sodelavci, ki nimajo lastnega prevoza, nas spravljajo v zadrego, ko jim ga preskrbimo, se zadnji hip letovanju na morju odpovedo. Tako se zgodi, da pelje dogovorjeno vozilo v eno smer popolnoma prazno, kar predstavlja finančni izdatek več. In za to ni kriv ne sindikat in ne komisija!

Kljub vsem slabostim, ki se pojavljajo v zvezi z oddihom, pa si moramo še nadalje prizadevati, da se kakšnim 800 sodelavcem in članom njihovih družin pridružijo še drugi.

NEKAJ O SINDIKALNI LISTI!

Temu dokumentu sindikatov Slovenije smo posvetili vso možno skrb in po široki razpravi sprejeli vrsto predlogov, ki smo jih posredovali organom samoupravljanja v sprejem. Lahko bi rekli, da je sindikalna lista bila skrbno pripravljena, toda zaradi naših težav je nismo v celoti uresničili. Sindikalna lista predvideva tri jubilejne obletnice, za desetletno, dvajsetletno in tridesetletno delo. Pri nas smo sprejeli le dvajsetletni delovni jubilej, kaže pa, da bi najbrž mo-

rali zmanjšati višino jubilejnih nagrad in upoštevati vse tri jubileje.

Zelo prav je, da smo najnižji osebni dohodek dvignili na 1.600 dinarjev. Hkrati pa se je pojavilo vprašanje, kaj je s tistimi delovnimi mesti, na katerih je osebni dohodek za normalni delovni uspeh le 1.600 dinarjev? Tega problema ne bo rešila sindikalna lista, temveč ga bo uredil le skrbno pripravljen samoupravni sporazum o delitvi dohodka in osebnih dohodkov.

Kljub povečanju osebnih dohodkov v lanskem obdobju januar-september za 22,9 odstotkov, samoupravnega sporazuma kemične in sorodnih panog nismo prekoračili.

VREDNI IMENA

Z boljšo samoupravno organizacijo in z boljšim samoupravnim sporazumom o delitvi dohodka in osebnih dohodkov, po katerem bomo pravilno in pravično vrednotili delo, bo bitka za gospodarsko stabilizacijo učinkovitejša. Sredi lanskega leta smo sprejeli stabilizacijski načrt, vendar je bil naš pristop v njegovem snovanju posamičen, površen in ne tak, da bi lahko ugotovili rezultate izboljšanja. Napak bi bilo trditi, da nismo ničesar dosegli, toda analiza lanskega leta tridesetletnega poslovanja je nakazovala hitre ukrepe. Družbenopolitične organizacije in samoupravni organi so se dogovorili in predlagali kolektivu, kaj je treba storiti, pa smo se zmenili za dodatno delo štiri nedelje za gospodarsko stabilizacijo. V težavah spoznaš prijatelja. Tako smo tudi mi spoznali, da smo v pravem trenutku enotni in odločni. S tem smo dokazali, da smo v težkem trenutku,

čeprav s slabostmi, vredni imena, ki ga nosimo po velikanu naše revolucije in povojne gradnje.

RAZPRAVA NA KONFERENCI

Razprava na konferenci ni bila tako številna kakor običajno. Dobro protiutež za to pa je bila povsem stvarna razprava tistih, ki so se oglasili.

Jovo Tišma je med drugim omenil, da je glasilo »Steklar« prikazano v nekoliko lepi luči. Kljub uspehom, ki smo jih zaznamovali v treh letih njegovega izhajanja, z doseženim ne bi smeli biti zadovoljni, kajti zadovoljstvo nad doseženim že samo po sebi pomeni nazadovanje. O tem, ali je glasilo »Steklar« drago, kar se pogosto sliši, je dejal, da je odvisno od kolektiva. Če bomo znali izbrati tisto, kar nas najbolj zanima in kar je najbolj koristno, potem v nobenem primeru ne more biti drago. Lahko pa je tudi z manjšimi izdatki od sedanjih zelo drago glasilo. Vzroke, da »Steklar« ni v celoti opravil svojega poslanstva, vidi tovariš Tišma v tem, da nas je vse preveč strah pred zamero in da smo tudi nedovzetni za objektivno in ustvarjalno kritiko.

V ocenjevanju nizkega povprečnega osebnega dohodka, če ga primerjamo z republiškim, je po Tišmovem mnenju med drugim uravnilovka botrovala marsikateri težavi. Ustavna določila in vsi kongresni dokumenti so napovedali temu družbenemu zlu neizprosno boj, toda ti dokumenti tega ne bodo odpravili, če ne bomo sami, v vsakdanji praksi, dosledni bojovníki za odpravo te slabosti! Pravkar predloženo sistematizacijo delovnih mest

Andrej Zupan: »... Naša obveznost je, da na področju delitve storimo veliko več, kajti ne zadošča le delitev denarja, marveč je treba natančno vedeti, kdo koliko daje za to, da bo prejel takšen ali drugačen osebni dohodek...!« — foto Komerički.

pa je razvrstil v kategorijo površnosti in precejšnje zmede že v osnovi. Navedel je nekaj očitnih spodrsiljajev. Pri tem je še opozoril, da vse preveč bolehamo na lovu za naslovi in nazivi, premalo pa častimo tisto, kar bi najbolj morali častiti — to je delo!

Rudi Jugovar je povedal, da je daleč za nami obdobje, ko se je delo sindikata vrtelo le okrog nabave ozimnice in rekreacije svoje ga članstva. Konferenca sindikata je v svoji mandatni dobi imela številne in družbeno odgovorne naloge, ki jih je z vso odgovornostjo in resnostjo reševala v kolektiv. Dodal je trditev, da je politično vzdušje, ki so ga ustvarili izvršni odbori in konferenca, zelo pozitivno in da je ni naloge, ki ji ne bi bili kos. Delo med organizacijo zveze komunistov in sindikatom je bilo vsestransko povezano.

Andrej Zupan se je predvsem dotaknil vprašanj v zvezi z delitvijo dohodka in osebnih dohodkov. Po njegovi oceni je nevdružno, da še danes delamo po pravilniku, ki smo ga sprejeli pred desetimi leti. Meni, da je takšen sistem delitve zastarel, saj sloni na točkovnem sistemu, ki ne opredeljuje pravic in dolžnosti sleherne delovne enote. »Treba je narediti takšen pravilnik«, je nadaljeval tovariš Zupan, »v katerem bomo določili obveznosti, koliko moramo prispevati, da bi lahko delili določena sredstva, namenjena za osebne dohod-

ke in za drugo.« Mnenja je, da se bodo nekatere zadeve premaknile na bolje, ko bomo samoupravno organizirani tako, kakor zahteva današnji in prihodnji čas.

Andrej Zupan je tudi opozoril, da bi morali biti zaskrbljeni ob nekaterih podatkih. Tako na primer imamo 180 sodelavcev, ki služijo manj kot 1.800 dinarjev. Povprečni osebni dohodek v novembru je bil 2.840 dinarjev, kar ni ravno spodbudno. Najvišji osebni dohodek pa je bil 8.840 dinarjev.

Janko Bastačič je sporočil pozdrave osnovne organizacije sindikata steklarske šole in dodal: »Kljub dosedanjim vidnim uspehom v vzgoji in izobraževanju ne bi smeli biti zadovoljni in pri tem ostati. Menim, da je naša šola prispevala velik delež k izobraževanju poklicno usmerjenega kadra. Zadnje čase ugotavljamo manjše zanimanje mladih za redno šolanje. To velja posebej za steklopihalce, katerih je v redni šoli le devet. Treba bi bilo poiskati, zakaj ni zanimanja za ta poklic, hkrati pa razviti ustrezne oblike izobraževanja ob delu.«

Inž. Branko Pucelj, predsednik republiškega odbora sindikata delavcev kemične industrije Slovenije je poleg pozdravov od republiškega odbora v krajšem nagovoru dodal, da bo treba nameniti združenju slovenske steklarske industrije več pozornosti, kajti združevanje sredstev in delitev dela sta

zagotovilo za stabilizacijo našega gospodarstva. Sami velikih rezultatov ne bomo dosegli. Le s skupnimi močmi bomo uresničili zastavljene cilje! Na koncu je izrazil prepričanje, da bo republiški odbor v prihodnje nudil steklarjem vsestransko pomoč.

PA SE PRIZNANJA IN ŠE KAJ!

Z ročno uro je bil nagrajen Martin Kralj, ker je prvi opazil požar, o katerem smo poročali v zadnji izdaji našega glasila. Kristalne vase so prejeli prizadevni gasilski delavci Franc Bercko, predsednik društva, Franc Firer in Gvido Vertovšek.

Po končanem delovnem letu letne konference smo se udeleženci zadržali v prostorih zdraviliškega doma. Resne teme pogovorov smo zamenjali s kakšnim dovtipom, se zavrteli in ga kozarček zvrnili. Skratka, prijetno smo se počutili.

Ceprav so podobne prireditve po letnih konferencah tarča številnih kritik, se nam zdi, da takšna zmerina, kakršna je bila naša, ne bi sodila pod puščico kritike. Celo nasprotno! Precej velika delovna skupnost smo. Vežejo nas številni skupni interesi. Takrat, ko je treba, se skrešemo, pa je prav, da se snidemo, vsaj enkrat letno, v prijetnem razpoloženju, kakršno je bilo tudi v soboto, 8. januarja letos!

LETNA KONFERENCA MLADIH

Razvejana dejavnost

Proti pričakovanju se je letne konference mladih steklarne »Boris Kidrič« udeležilo majhno število povabljenih. Kje so vzroki za to? Najbrž bo treba to še razčleniti!

Za novega predsednika so na konferenci izvolili Jožeta Verbeka.

O delu mladih je poročal predsednik Marjan Šarlah. V skrajšani obliki povzemamo nekaj misli iz njegovega poročila:

»Na zadnji volilni konferenci smo si zadali številne naloge, ki jih kljub naporom nismo v celoti izpolnili. Vzrokov za to je več, toda med nami samimi bi jih našli največ.

Naše delo je potekalo v času korenitih družbenih sprememb v političnem in gospodarskem življe-

nju. Sprejeta je bila nova ustava, ki je dala velik pomen prav nam mladim; v vseh kongresnih dokumentih je bil poudarek prav na nas mladih in na našem izobraževanju. Naš mladinski kongres nam je prinesel novo organiziranost in nam naložil številne nove naloge... Priznati se mora, da smo storili precejšen korak naprej, toda z doseženim ne smemo biti zadovoljni, ker bi to pomenilo mrtvilo. Tega pa si ne smemo privoščiti...!

V zadnjem mandatnem obdobju je bilo v organe samoupravljanja izvoljenih 28 mladincev, kar je za 7 ali 25 odstotkov več v primerjavi s prejšnjo mandatno dobo. To je lepo število! Toda treba je reči tudi to, da se delo teh naših pred-

stavnikov ne kaže tako, kot bi se moralo. Sedaj, tik pred novimi volitvami, imamo možnosti za povečanje deleža mladih v organih samoupravljanja, in da damo svoj prispevek k reševanju vprašanj, ki tarejo ves kolektiv.«

ODPRAVLJENO NEZAUPANJE

Sedaj ne bi smeli več govoriti o nezaupanju starejših sodelavcev do nas, mladih. So še sicer nekatere izjeme, toda to nas ne sme ovirati v reševanju vseh žgočih vprašanj v okolju, v katerem delamo in ustvarjamo. Skrajni čas je, da od besed preidemo k dejanjem! Tako bomo v delovni skupnosti tudi bolj cenjeni. Uživamo pod-

STEKLAR

stov, osnovnih organizacij sindikata in vodstva delovne skupnosti.

IZOBRAŽEVANJU VEČ SKRBI!

Na zadnji konferenci smo se domenili, da bo naše delo temeljilo predvsem na vzgoji in izobraževanju, saj ni skrivnost, da je med nami 130 takšnih, ki nimajo popolne osemletke, čeprav je zadnje čase 50 mladincev končalo dopolnilno izobraževanje. S tem se ne smemo zadovoljiti, ampak moramo stremeti za tem, da bo takšnih, ki se dopolnilno izobražujejo, še dosti več. Ne glede na to, da je bilo na raznih tečajih in seminarjih 60 mladih, nam političnega izobraževanja še vedno primanjkuje. Zvečine so bili seminarji za nove člane zveze komunistov, medtem ko se je mladinskih seminarjev udeležilo le 11 mladincev.

Slabo povezavo imamo z našimi štipendisti, katerih je na raznih šolah kar precej. Na srednjih šolah jih je 14, na višjih in visokih sedem, na poklicni pa kar 37. Tukaj moramo nekaj ukreniti, da bo povezava boljša, saj se bodo ti naši bodoči sodelavci lažje vključili v naše okolje. V prihodnje ne smemo ponoviti napake, da osovna organizacija ne bi organizirala nobene izobraževalne oblike. Tem manj, ko vemo, da so za to potrebna sredstva!

V NEKATERIH ORGANIZACIJAH ZATAJILI...

V preteklem obdobju smo največkrat zatajili pri udeleževanju v specializiranih organizacijah, kot so planinsko društvo, gasilska zveza, zveza tabornikov, počitniška zveza in godba na pihala. Tudi zadnje čase se stanje ni bistveno izboljšalo. Število mladih članov v teh organizacijah upada, namesto da bi se povečevalo!

... V NEKATERIH PA SE DOBRO ODREZALI

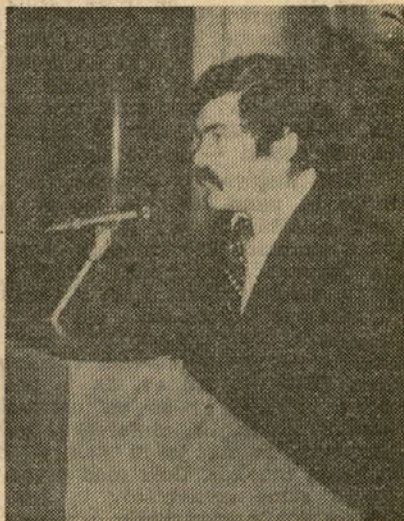
Hvale vreda je udeležba mladih na raznih manifestacijah in prireditvah v domačem kraju ali zunaj njega. Prav tako se je povečalo zanimanje za kulturno življenje, saj je veliko mladih aboniranih v gledališčih v Celju in ni redek primer, ko obiščejo tudi opero v Mariboru, da o kulturnih prireditvah v Rogaški Slatini sploh ne govorimo.

Kulturne dobrine pa bo treba še bolj približati delavcem, čeprav še nimamo prepotrebne kulture doma, ki bi vzel v svoje okrilje tudi nas, mlade. Zaradi pomanjkanja ustreznih prostorov je tako odpadla ustanovitev fotokrožka in

recitatorske skupine. Dvakrat smo uspešno organizirali plesne vaje, za kar gre posebna zahvala plesnemu učitelju tovarišu Simončiču iz Maribora. Škoda je le, da se je teh vaj udeležilo skromno število mladih iz steklarne.

Ko ocenjujemo prehojeno pot, lahko rečemo, da smo bili posebno uspešni v športni dejavnosti. Skozi celotna športna dejavnost v Rogaški Slatini sloni na naših mladincih. Zelo razgibani so nogometaši, košarkarji, strelci, igralci namiznega tenisa, šahisti in drugi. Ta moštva združujejo naše resnično najboljše športnike.

Kakor vedno prej smo tudi v zadnjih dveh letih sodelovali na vseh športnih manifestacijah, ki jih organizira OK ZSMS Šmarje pri Jelšah. Za nameček smo letos odnesli laskavo priznanje, saj smo med 30 moštvi, kolikor jih je sodelovalo na mladinskih igrah, zanesljivo osvojili prvo mesto. Mladi

Marjan Šarlah poroča o dveletni dejavnosti mladih... — foto Komerički.

Delovno predsedstvo na letni konferenci mladih, v sredini je novi predsednik Jože Verbek — foto Komerički.

so se dobro odrezali tudi v medobratnem športnem tekmovanju.

MLADI IN ZK

Naše politično delo se med drugim odraža predvsem v pripravljanju mladih za sprejem v zvezo komunistov. Na vsakem sestanku predsedstva osnovne organizacije smo med drugim razpravljali o možnih kandidatih za sprejem v ZK in jih primerno temu tudi pripravljali. Rezultati takšnega dela niso izostali, saj je bilo v zadnjih dveh letih sprejetih 40 mladih v vrste zveze komunistov. Naloga novega vodstva pa bo, da pripravi še več mladih kandidatov, predvsem iz brusilnice, kjer je stanje najbolj

zaskrbljujoče, saj se mladi v nje le težko odločajo za vstop v zvezo komunistov!

USPEŠNI NA MLADINSKIH DELOVNIH AKCIJAH

V minulem obdobju smo se mladi iz steklarne udeležili pohodov in mladinskih delovnih akcij, ki so postale del izobraževalnega procesa mladih. Sodelovali smo na vseh delovnih akcijah na območju naše republike. Pobudniki pa smo bili za krajevne delovne akcije po potresu, ki je prizadel našo neposredno okolico. Republiških delovnih akcij, od katerih so nekatere prerasle v zvezne, se je udeležilo sedem mladih, ki so prinesli štiri

STEKLAR

udarniške značke in prav toliko priznanj. Udarniki so bili Strniša dvakrat, Ducman in Bukvič. Krajevne akcije se je udeležilo pet mladincev, komandant pa je bil naš sodelavec Milorad Kračun. Pomagali smo urejati nov gasilski dom, športne objekte, pripravili vse potrebno za proslavo 30. obletnice osvoboditve na Boču in sodelovali

še drugod. Po poteh AVNOJ je šel Stanko Strniša, v karavani prijateljstva je bil Dani Miklavžič, sam pa sem se udeležil pohoda, ki ga organizira ZRVS.

Marjan Sariah je nadalje spregovoril še o potrebi po povezavi mladine Rogaške Slatine, kajti en poizkus se ni obnesel. Prav tako je izrazil misel, da bi kazalo usta-

noviti konferenco mladine na ravni organizacije združenega dela.

S posebno prizadevnostjo vseh članov delovne skupnosti in ob dobrem sodelovanju vseh mladincev vidi dosedanji predsednik organizacije ZSMS v steklarni edino pot k premostitvi morebitnih letošnjih težav!

OBISKALI SMO UPOKOJENO SODELAVKO

Julijana Krklec

Po krajšem premoru sem tokrat v imenu uredniškega odbora obiskal Julijano Krklec, upokojenko TOZD Slovenska Bistrica. Ze po navadi sem jo vprašal o tem

Julijana sodi med tiste, ki so živeli skladno z razvojem naše steklarne, saj je že prej bila članica kolektiva, ki je proizvajal sanitetni material in perilo. Prisotna je bila tudi pri rojevanju današnje steklarne.

Da bi svojima dvema otrokoma zagotovila lepšo prihodnost, Julijana ni izbirala delovnih mest. Delala je vsepovsod in nobeno delo ji ni bilo težko, čeprav tla niso bila z rožami posuta. Deset let je bila kuharica v Mariboru, naslednjih dvajset let, kolikor ji je zadostovalo za zasluženi pokoj, pa je bila v našem kolektivu.

Kljub bolezni, ki jo je pestila zadnja leta, je Julijana bila vse-skozi zelo vztrajna. Največ zdravstvenih preglavic ji je povzročalo delo v stari pakirnici. »Danes je vse drugače. Lepše in preprosteje poteka pakiranje.« z zadovoljstvom ugotavlja Julijana.

Skrb za družino jo je prevzela do te meje, da si za svoje želje in težave ni nikoli našla dovolj časa. Ohranila je prizadevnost in prijaznost kljub resnici, da 1.470 dinarjev pokojnine ni kdo ve kakšen znesek za normalno življenje. Vajena skromnosti vse svoje življenje in delavna kot nekoč, si Julijana finančne težave lajša s prodajo povrtnin.

Starosti se ne boji, saj ji ljubezen do svojih dveh otrok leta vrata v polni meri!

Konec pogovora je Julijana Krklec pristavila, da ji glasilo »Steklar« pomeni tesno povezavo z nekdanjimi sodelavci, ki jih vse tudi pristrčno pozdravlja!

VIKTOR HORVAT

Kadrovske zanimivosti

Prišli v TOZD Rogaška Slatina

Helena Grgorinovič — steklo brusilka, Anton Jug — ključavničar, Marjana Žibert — steklo brusilka Kozje, Ivan Tepež — steklobrusilec, Alojz Jazbec — odnašalec, Jože Lovrenčak — steklobrusilec, Franc Stojnšek — odnašalec, Ivan Cerovski — odnašalec, Zvonko Balon — odnašalec, Jože Ogrizek — odnašalec, Viktor Tepež — odnašalec, Avgust Podhraški — odnašalec, Miran Jenič — odnašalec, Jože Podhraški — krogličar.

Prišel v TOZD Slovenska Bistrica

Jože Dovnik — stiskalec. Veliko delovnih uspehov!

Odšli iz TOZD Rogaška Slatina

Viktor Kidrič — invalidsko upokojen, Andrija Capek — poklicna rehabilitacija, Adolf Skorjanc — upokojen, Milivoj Hrzenjak — odpoved, Muhamed Veselaj — odpoved, Branko Grdecki — odpoved, Karl Novak — odpoved, Ivan Brezinščak — v JLA, Adolf Mikša — v JLA, Jože Grdecki — v JLA, Anton Mraz — v JLA, Janez Smit — v JLA, Anton Belcer — upokojen, Marija Stuhne — upokojena, Anton Kores — odpoved, Boris Špoljar — odpoved, Ksenija Škerget — odpoved.

Odšli iz TOZD Slovenska Bistrica

Srečko Topolčnik — krogličar, Milan Vihtelič — pomočnik in S. Rihtar — krogličar.

Naša nekdanja, že upokojena sodelavka Julijana Krklec.

in onem. Z veseljem pa je sama dodala nekaj svojih misli, ki so osvetlile predvsem tisti del njenega življenja, ki ga kot upokojenka preživlja na svojem domu.

ODŠEL JE V POKOJ

Anton Belcer-Tonček

Štirinajstletni Tonček se je prvič napotil v okrilje naše tovarne leta 1937. Komaj se je navadil na novo okolje, že je pričelo rožljanje orožja fašistov. Še sanjalo se mu ni, da bo v kratkem času tudi sam postal okupatorjev plen. Nasilno je bil mobiliziran in odpeljali so ga daleč, daleč od doma. Finska in Norveška sta mu zamenjali topel dom. Lahko si predstavljamo, kaj je to pomenilo za Tončka, ki mu je domotožje tako zelo lastno?!

Po končani vojni se je Tonček vrnil v domači kraj, na svoje delovno mesto. Sposobnosti, ki jih je pokazal kot brusilec, so botrovale temu, da je opravljal mesto brigadirja. Ustvaril si je sloves vestnega, sposobnega in natančnega steklo-brusilca.

Tonček ni bil vesten in prizadeven le na delovnem mestu. Zaupali smo mu nič koliko funkcij v organih samoupravljanja, sindikatu pa pri nogometu in ribolovu in ne vem, kje še vse. Volili smo ga na tiste funkcije, kjer smo potrebovali natančno osebnost. In on je to vselej bil. Za njega ni bilo težav, saj je vedel, da tako pomaga

raznim družbeno koristnim dejavnostim.

Izkazane sposobnosti v poklicu niso ostale neopazne. Ko smo v brusilnici potrebovali mlad kader, je bilo treba najti tudi ustreznega učitelja praktičnega pouka. Ni bilo težko izbrati, saj je bil med številnimi dobrimi Tonček pravišnji. Izkazalo se je, da se pristojni niso zmotili, saj je Tonček z veliko ljubeznijo in skrbjo pripravljaval naraščaj. Nema lokrat smo ga gledali, kako je urno pripravljaval vse potrebno, da bi pouk potekal nemoteno. Tudi potno čelo ga je kazalo, s kakšno vnemo in trudom opravlja svojo učiteljsko dolžnost. Deset let je kratka doba. In v tej kratki dobi je vzgojil veliko mladih deklet in fantov, ki že uspešno nadomeščajo starejše brusilce, ali jih še bodo...!

Kako rad je imel svoje učence, med drugim najbolj dokazuje njegovo težko slovo. Hotel je Tonček spregovoriti kakšno besedo ob slovesu. Toda ni šlo. V grlu ga je nekaj stiskalo, oči pa so postale rosne.

Zelimo ti, Tonček, da bi zaslužil pokoj užival dolgo in v zdravju!

JOVO TISMA

Anton Belcer, ki je vzgojil veliko odličnih brusilcev.

Argusov sprehod

V pričakovanju kakšne debele snežne odeje, ki vsaj majčkeno pomeni zimsko veselje, mi misli uha-jajo nazaj. V novoletno razpoloženje. V tisto noč, ko smo si želeli vse najlepše. V ušesih mi še zdaj odmevajo besede: Srečno! Zdravo! Zadovoljno! Iskreno!

O vsem tem sem premišljeval že v starem, slabem letu. Poskušali smo se domeniti, da si bomo letos veliko tega povedali, toda iskreno, pogumno, tovariško.

Mislil sem si, da smo se teh navadnih let, v katerih smo si — če smo le utegnili — vrgli marsikatero poleno pod noge, že naveličali. Prestopnega sem si zamišljal kot nekakšno prelomnico: Če je staremu pregovoru »Slab začetek — dober konec« verjeti, bi bil že zdaj neznansko vesel. Toda, če se spominam na tistega, ki pravi, da se po jutru dan pozna, se mi slabo piše.

Kaj neki me »grize«, se najbrž že vprašujete. Pokorno sporočam, da je bilo prvo pismo na moj naslov letos anonimno. Manj zahtevni bi mu rekli tudi »pismo prez podpis«. Vseh sto oči je zadrževalo ob pomisli, da bi takšnih pisem bilo veliko. Čeprav ni najlepše, da vam odkrivam osebne skrivnosti, bom vendarle posredoval nekaj misli našega »dobroželečega«.

Pismo je pisec opremil s kaj zvenecim naslovom: »Tudi to smo ljudje rekli«. Precej prestrašen sem pričel brati kar se da pozorno. Odločno zahteva, da se nekateri morajo umakniti s svojih položajev in ponujajo »recept«, kako bi nam šlo bolje. Že sem si mislil: »Glej, pri nas imamo še ljudi, ki bi radi kaj pametnega naredili, a jim ne pustimo priti do besede.«

Vsaj za silo bi se še vse ujemalo, če ne bi bilo v pismu tudi

tegle: »Če ne boste tega objavili v Steklarju,« piše naš junak in nadaljuje, »bomo to posredovali drugim časopisom. Se kako veseli bodo, ko jim bomo postregli s takšnimi slaščicami!« Najbolj pa se je odrezal s tem, ko je tako »pogumno« pozabil, kako se piše(jo).

Slišati je bilo, da me bodo upokojili, ker da sem že za staro šaro zaradi pisanja oguljenih šal ali polresnih napisov. Skoraj bi se strinjal s to zadevo. Sem za upokojitve, toda pod enim pogojem. Želim si tak potek upokojitve, kakor se je to pripetilo enemu izmed naših nekdanih sodelavcev. Ko je »fant« imel od zdravnikov vse črno na belem, je samo še veselo čakal na prvo pokojnino. Te pa ni bilo na spregled. Dobrih pet mesecev je trajalo, preden je pokojnina priromala do našega »veselega« novo-pečenega upokojenca.

Pa razlog za to, boste najbrž vprašali? Saj veste, da se mi stežka poslovimo od svojih sodelavcev. Če že ne stežka, pa v nekaterih primerih zagotovo pozabljivo! Tako so tudi našega »jantičca« pozabili odjaviti. On pa je nestrpno čakal. Potihoma, včasih tudi bolj glasno — kakor se pač vzame — in preklinjal to presneto socialno zavarovanje, ki mu ne pošlje zasluženih dinarčkov.

»Automobili, ven!« je bila parola ob urejenem parkirnem prostoru pred tovarno. In ne le parola, ampak tudi sklep. Nekaj časa, vsaj za silo, je res bilo tako. In potlej? Potlej...? Hm!... Potlej, počasi, toda zanesljivo, s(m)o pričeli na to »pozabljati«. Kdo neki naj se razburja zaradi tega, če nekomu ni povšeči, da je kakšen avtomobilski okrasek na dvorišču. Nekaterim (večini) je to prekipevalo in so zahtevali zbrisati prah s sklepa, ki je bil nekoč sprejet.

Odmev je bil sila učinkovit. Po sklepu delavskega sveta pred novim letom, da avtomobilov ne bomo pustili v tovarni, je bilo le-teh v tovarni še več! Moj sklep zato: »Prav jim bodi. Zakaj pa dregajo tam, kjer so nemočni!« Morebiti bi bilo bolje, če duhov ne bi vznemirjali. Tako pa...!?

Nekaj podobnega se godi »gle-dalcem« ob malicah druge izmene. Obljubili so, da bodo le-te »zaposlili« in da zato ne bodo več zijali prodajali ter jim namestili ustrezne naprave v zgornji jedilnici. Rečeno, storjeno... Naprave so že nekaj mesecev v tovarni. Pa ne, da bi morebiti mislili, da so na pravem mestu, saj to vendar ne bi bilo v našem slogu! Pripravljene so, le nekdo bi se jih moral usmiliti in namestiti tja, kamor sodijo! Kdo ve, če pristojni in odgovorni morebiti ne čakajo na obletnico obljub?

Ste že kdaj kupovali mačka v žaklju? Če se vam to ni posrečilo, bi se morali odpraviti na slovesno podelitev nagrad in diplom udeležencem lanskeletnih delavskih športnih iger občine Smarje pri Jelšah. Baje je bilo tam zelo razvidno, kaj je posamezna ekipa ali delovna skupnost dobila. Vodjem rekreacije v delovnih skupnostih pa so podelili mačke v žaklju. Vse je zavito v tenčico skrivnosti, kajti kdo neki je tako radoveden, da bi se šel iznajditelja odkriti? Je to morda simboličen odraz dejanske udeležbe na igrah, ali pa morda uganka vsem nastopajočim? Kdo bi ga vedel?

Starokopiten kot sem, vedno sumim v kakšne novotarije. Vedno se bojim, da bo kakšna nevšečnost z njimi. Tokrat na »srečo«, se ni

pripetila meni, ampak »šolarjema«. V soboto, 17. januarja, so jim vrli električarji namestili nov transformator. Časa za preizkušnjo jim je »primanjkovalo«, saj so imeli za to soboto in nedeljo. V ponedeljek pa so se posledice tako »vestnega« dela pokazale v pravi luči. V novem

transformatorju je nekaj reklo: »Kvrc!« in že so bili v temi.

Je k temu morebiti kaj prispevalo njegovo dolgo ležanje zunaj? To bodo odgovorili drugi. Jaz pa sem le zapisal »post scriptum«, kar bi se reklo — pripis.

VAS ARGUS

Zakaj tako?

Prepričali smo se, da je predlog sistematizacije delovnih mest narejen, saj je že nekaj časa izbešen na oglasni deski. Nimam namena ocenjevati predlagano sistematizacijo, pač pa me naš način pristopa k izdelavi predloga pravilnika o delitvi sredstev za osebne dohodke sili k razmišljanju, da je nekdo ali so nekateri vendarle odgovorni za neresno in neodgovorno delo.

Več kot dve leti sta pretekli od takrat, ko smo določili komisijo za izdelavo predloga pravilnika o delitvi sredstev za osebne dohodke, šele sedaj pa smo dobili na vpogled predloge sistematizacije delovnih mest, medtem ko opisov delovnih mest še nimamo!

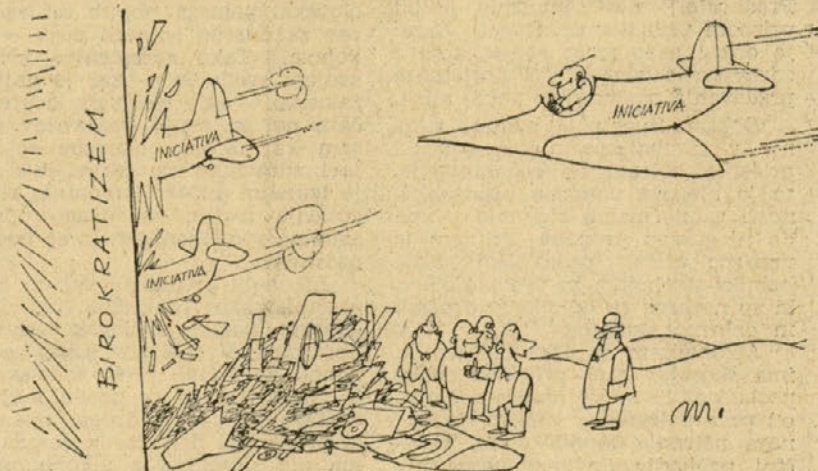
Nekje sem ujel trditev, da je najprej treba narediti opise delovnih mest in šele na njihovi osnovi izdelati sistematizacijo delovnih mest. Nekje opravlja to delo splošna kadrovska služba v sodelovanju s tehnično službo. Baje pride po

sprejetju sistematizacije delovnih mest na vrsto analitična ocena delovnih mest, za njo pa — vsaj tako mislijo nekateri — izdelava pravilnika o delitvi sredstev za osebne dohodke.

Razmišljam o tem, ali je za tak potek dela vedela oziroma bi morala vedeti naša splošna kadrovska služba? Razmišljam tudi o tem, ali ne bi morala biti službena dolžnost splošne kadrovske službe urediti in narediti svoje reči, pri drugem delu, tja do izdelave pravilnika, pa spodbujati in pri delu pomagati komisijam? Kako bi sicer mogla splošna kadrovska služba v TOZD skrbeti za urejanje kadrovskega potreb in raznih aktov v skladu z delavsko zakonodajo in z ustavnimi načeli? Samoupravno določene komisije morajo pri svojem delu imeti potrebno pomoč in osnovo, sicer so le komisije.

Razmišljajmo tudi o tem!

A. Z.

NEPROBOJNI ZID

»Saj jih ne rušimo! Tukaj stvar samo temeljito prediskutiramo...!« — karikatura Milan Maver.

SKLEPI ORGANOV SAMOUPRAVLJANJA

DS in odbor za medsebojna...

Prvi sklep 26. redne seje delavskega sveta je, da se dipl. inž. Igorju Djinovskemu odobri sodelovanje na posvetovanju »ODPADKI. SUROVINE 76« in na III. jugoslovanskem simpoziju o varstvu zraka pred onesnaževanjem, ki bo v Ljubljani. Stroški za udeležbo na posvetovanju so 500,00 dinarjev.

Ukine se dodatek delavcem steklarne, ki delajo sedaj v brusilnici Kozje, z utemeljitvijo, da je prvoten sklep sprejet samo za dobo devet mesecev. Tak sklep je delavski svet sprejel zato, ker je delavcem zagotovljen prevoz na delo in z dela, pa zaradi tega ni razlogov, da bi še naprej prejemali omenjeni

dodatek. Vozniku kombija Slavku Čohu pa se prizna dodatek 800 dinarjev mesečno. Sklep prične veljati s 1. januarjem letos.

Odbor za medsebojna delovna razmerja TOZD Rogaška Slatina je na 52. redni seji med drugim obravnaval tudi kršilce delovnih dolžnosti in izrekel kazni. Opomin so dobili: Albin Drogenik, Milan Jazbec, Marjan Nikolič, Vlado Cerovski in Anton Firer. Javni opomin so dobili: Josip Mlinar, Ivan Zerah, Anton Tepež, Ivan Jutriša, Zvonko Dimec, Konrad Špoljar, Franc Rezac, Albin Berghaus, Josip Grahovar, Ivan Verbek, Drago Cerovski, Ivan Podhraški, Viktor Zerah, Ja-

nez But in Miroslava Plavček. Na drugo, nižje vrednoteno delovno mesto je bil premeščen za dva meseca Stjepan Tkalec.

Zadevo Stanimira Mladenovića je odbor za medsebojna delovna razmerja prepustil delavskemu svetu, ker ga je ta organ že enkrat izključil iz delovne skupnosti.

V zvezi s primanjkljajem v kartonski embalaži so bili zaslišani vsi delavci, vendar odbor ni prišel do ustreznega sklepa. Odbor meni, da je primanjkljaj nastal zaradi pomanjkljive evidence v skladišču. Pristojne službe naj uredijo evidenco tako, kakor je leta urejena za drug material.

ALKOHOLIZEM IN NJEGOVO DRUŽBENO ZLO

Pomagajmo jim vrniti se...!

Ni naključje, da je dr. Bogdan Fürst organiziral dvodnevni seminar za vse vodilne delavce v steklarni in steklarski šoli. Kot prvi pobudnik in organizator kluba zdravljenih alkoholikov je dosegel zelo lepe uspehe, če pomislimo, da mu nihče ni priskočil na pomoč. Predavatelj na seminarju je bil priznani psihiater dr. Rugelj. Jasno je orisal našo smer sodelovanja z zdravstveno službo. S koristnega predavanja posredujem nekaj misli.

Doktor Rugelj je nanizal stopnje v alkoholikovem razvoju od pričetka bolezni do rehabilitacije, to je njegove ponovne usposobljenosti za normalno življenje ali pa do njegovega propada. Pri tem je nazorno orisal psihološko stanje bolnika-alkoholika in vse posledice, ki so nevarne za bolnikovo družino in delovno skupnost.

Alkoholizem je stara bolezen, ki ima skoraj v vseh primerih enake posledice. Le-te se vrstijo časovno od prve poizkušnje vina, prek stalnega uživanja žganih pijač, v večini primerov do popolnega propada. Vse te stopnje bolnikova okolica občuti v obliki tiranije nad svojci, prijatelji in sodelavci, slabega gmotnega stanja v družini, zanemarjanja in zamujanja dela ter nesreč pri delu, razpada dru-

žine in ločitve zakonske zveze, odpusta zaradi neupravičenih izostankov z dela ali pa v obliki rehabilitacije.

Vsi vemo, da je alkoholizem dolgotrajna bolezen, ki vpričo nas spreminja alkoholu predanega sodelavca v sebičnega, neodkrita človeka, polnega obljub in izgovorov za doseg edinega cilja — alkohola. Tako spremenjen živi v svojem svetu, in — kar je najbolj žalostno — zelo težko ga je prepričati, naj za svojo ozdravitev tudi sam kaj ukrene, oziroma se prijavi zdravniku za zdravljenje. To je temeljni duševni trenutek, ki zagotavlja uspeh, saj drugo opravi skupina somišljenikov, ki se hočejo ozdraviti.

Alkoholu predan človek ni tako zaostal, kakor to večina misli. Nasprotno, postal je človek z dvema obrazoma. V sebi živi samo za alkohol, na zunan, proti sodelavcem in zdravstvu, pa se poskuša vrniti v staro podobo pridnega, vestnega in predanega delavca, ki seveda nima nič skupnega z alkoholom, s predznim vedenjem, in je ves predan kolektivu in družini.

Če se postavimo v njegov položaj, bomo kaj kmalu ugotovili, da ni lahek, saj igrati dve vlogi v eni osebnosti ni preprosto. Pozitivna

zunanja vloga se hitro spremeni, saj notranjost, ki ljubi alkohol, hoče svoje mesto. To se najprej pokaže doma, v družini.

Zaradi lastnega ugleda družinski člani skrivajo spoznanje, da je njihov bližnji postal alkoholik. Izostanke z dela opravičujejo na vse možne načine. Laži postanejo skupna lastnost vseh družinskih članov.

V drugi fazi postaja alkoholik bolj »močan«, samozavesten in temu primerno se spreminja njegovo vedenje, ki se kaže v netovarištvu, sebičnosti, nasilnosti in nasladi nad trpljenjem drugih. Kaj vse doživi družina, je poglavje zase. Nihče

več ne zmore nenehne negotovosti, ki jo sproža slabo vedenje, ko tudi čustev ni več. Ostane samo nagon zapitega človeka, ki ga opozarja na nevarnost, da že vnaprej ukrepa.

Če po naravi ni tiran, se alkoholik pač poniža, joče in obljublja z edinim ciljem, da dobi tisto, kar v resnici ima rad — alkohol. Postal je njegov suženj. Svojo »vlogo« odigra le ob navzočnosti ljudi, najrajši pa doma. Tam, kjer ima svoje poslušalce in gledalce, ne glede na pozno uro prihoda domov.

Zelo nesrečen je, če nima tistih, ki bi ga gledali in poslušali, zato je ves iz sebe, če opazi, da mu je družina ušla.

Zakonec, ki želi dobro svojim otrokom, sebi in kolektivu, se bo že v začetni fazi alkoholizma v govoru z delovno organizacijo in zdravstvom odločil za odločilen korak. Tako bo preprečil pretresljive prizore v svoji družini. Odpust iz delovne organizacije in vloga za ločitev zakonske zveze sta najbolj uspešna načina, da se alkoholik

odloči za zdravljenje. Samo rehabilitiran alkoholik lahko še koristi družbi in svoji družini.

Zelo žalosten pojav v naši bližnji okolici je, da se precej mladih predaja alkoholu. Le s skupnimi močmi bomo družinam in delovnim kolektivom vrnili zdrave, rehabilitirane bolnike. Zato vsi skupno napnimo sile, da bo čim manj primerov po zgledu starega reka, ki pravi: »Pijanec se spreobrne, ko se v jamo zvrne!«

REMI KOČICA

PA ŠE RES JE ...:

Poceni sta jo odnesla

Tone Krušič in Remi Kočica sta se temeljito spotila na kvizu, ki so ga jima pripravili učenci steklarske šole — foto Štefancič.

Kakor vsako leto so tudi lani učence in učenci steklarske šole organizirali novoletno čajanko. Tovarisha Tone Krušič in Remi Kočica sta se precej prepotila na kvizu, ki so jima ga pripravili učenci. Pravilnih odgovorov je primanjkovalo,

kakor primanjkuje snega to zimo! Za prepričljivo zmago tovarisha Krušiča sta zadostovala le dva pravilna odgovora...!? »Škoda«, so si mislili navzoči, »da so tokrat ocene izostale, sicer bi za polletje bila na vrsti, če ne graja, pa vsaj opomin!«

PREBERITE TUDI TO!

Ste že vložili davčno napoved?

Zadnji rok za oddajo davčne napovedi je 31. januar. Kdo mora vložiti davčno napoved? Zamudnikom kazni!

Čeprav ste zvečine seznanjeni, da je občanom treba vložiti davčno napoved, menimo, da ne bo odveč, če vas spomnimo na morebitno pozabljivost!

Davčno napoved, in sicer do 31. januarja letos, morajo vložiti vsi zavezanci za davek iz osebnega dohodka, iz samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti, katerim se davek odmerja po dejansko doseženih dohodkih v letu 1975. Napoved boste oddali davčni upravi skupščine občine Šmarje pri Jelšah.

Davčne napovedi morajo vložiti vsi tisti, katerim skupni lanskoletni dohodek presega 50.000 dinarjev. Neobdavčeni del skupnega dohodka v letu 1975 je 50.000 dinarjev!

Tudi letos so predvidene olajšave za vzdrževanje družinskih članov. Olajšave so za vsakega otroka po 20.000 dinarjev, za vsakega drugega vzdrževanega družinskega člana po 16.000 dinarjev.

Za zamudnike so predvidene kazni v višini 10 odstotkov od napovedi oziroma najmanj 100 dinarjev. Za tiste, ki napovedi ne bodo vložili, pa so predvidene kazni v višini 20 odstotkov od napovedi ali najmanj 200 dinarjev.

Če davčne napovedi še niste oddali, storite to čimprej, kajti zapleti nikomur ne koristijo!

UREDNIŠTVO

Splačalo se je...!

Sodoben način življenja zahteva tudi sodobnega človeka in sodobnejši način poslovanja. Tako tudi izplačevanje osebnih dohodkov ne ustreza več sedanji stopnji gospodarskega razvoja, še manj pa ustreza sodobnemu načinu življenja.

Eden med koraki k sodobnejšemu načinu poslovanja je vsekakor izplačevanje osebnih dohodkov na hranilne knjižice. Svet z razvitim narodnim gospodarstvom uporablja banko kot svoj servis za denarne zadeve. Razvojna stopnja našega gospodarstva zahteva tudi spremembo v zvezi s sodobnim in preprostejšim denarnim poslovanjem prebivalstva. V boju za stabilizacijo morajo sodelovati vsi dejavniki, združeno gospodarstvo pa je tisti odločilen dejavnik, ki bo ta boj tudi izbojevalo.

Najbolj živahen in nepogrešljiv dejavnik ne le v gospodarstvu, marveč v družbi sploh pa je seveda delavec, ki je še kako zainteresiran za rast gospodarstva in standarda. Prav tako je tudi družba dolžna skrbeti za boljše življenjske pogoje delovnih ljudi in občanov. Ker pa smo sestavni del družbe, pomeni, da ob pomoči družbi pomagamo tudi sebi.

S prejetjem osebnih dohodkov na hranilne knjižice prispevamo tudi svoj delež k stabilizacijskim prizadevanjem. O koristih tega smo že veliko slišali in brali, zato naj tokrat le ponovimo nekatere prednosti:

NEKAJ PREDNOSTI HRANILNE KNJIŽICE

1. Zagotovi se določen izplačilni dan osebnih dohodkov tudi v primeru finančnih težav (premostitvena posojila).
2. Osební dohodek na hranilni knjižici se obrestuje po veljavnih obrestnih merah.
3. Zbrana sredstva iz tega naslova se vračajo prebivalstvu v obliki potrošniških posojil ter kratkoročnih posojil organizacijam združene dela.

Pred nekaj več kot enim letom smo se v steklarni pomenkovali o tem, ali se bomo odločili za prejetje osebnih dohodkov na hranilne knjižice ali pa bomo morda ostali starokopitni. Zvečine je prevladovala naklonjenost novemu načinu. Sprva, v februarju lani, je bilo vključenih v tak način 962 delavcev in je bil priliv sredstev za 112.661,60 dinarjev. V decembru pa nas je bilo vključenih 979 delavcev, tako da je bil priliv 153.179,90 dinarjev.

Po izračunih, s katerimi so nam konec lanskega leta postregli na banki, so bile obresti, ki bodo vpisane na naslov varčevalcev, 72.286,55 dinarjev. Iz tega je razvidno, da so bili naši odpori — kolikor jih je pač bilo! — povsem odveč! Lahko rečemo, da se je izplačalo in da so doseženi rezultati zavidanja vredni.

Človeku je prirojena težnja po nečem boljšem, modernejšem. Tudi pri finančnih zadevah. Želja, da bi z gotovino imeli čim manj opraviti, se je tudi pri nas začela uveljavljati.

Zanimanje za brezgotovinski plačilni promet si vztrajno utira pot tudi k občanom. Vedno več jih je, ki želijo kar najbolj poenostaviti denarno poslovanje, pa se zato v vse večjem številu odločajo za odpiranje tekočih računov. Danes, ko je svet prežet s številnimi informacijami, se pogosto zgodi, da sežemo po tistem, kar se nam v hipu zahoče, ne da bi dobro premislili. Po navadi pa se nam najboljša priložnost za nakup ponudi prav takrat, ko pri sebi nimamo dovolj denarja. Če bi računali na vse te priložnosti, bi vselej morali imeti gotovino pri sebi. To pa ni varno, niti ni praktično!

KAJ PA ČEKOVNA KNJIZICA...?

Cekovna knjižica, drobna knjižica lističev, nam omogoča, da kupujemo in plačujemo karkoli in kjerkoli. Poslovanje s čekom je kaj preprosto. Najmanjša vsota se mora glasiti na 30 dinarjev, največja pa na 1.000 dinarjev. V nobenem primeru ni nujno, da kupujemo na okrogle zneske. Pri vnovčevanju čeka se »predstavimo« s čekovno karto, na kateri je poleg imena in priimka še številka tekočega računa in registrska številka osebne izkaznice.

Skrb o tem, ali je lastnik prekorail dobroimetje na svojem tekočem računu, prevzame Ljubljanska banka. Mnogim je veliko lažje napisati večji znesek na ček, kakor pa iz žepa potegniti veliko gotovine. Smo razmišljali o tem, da bi se jim pridružili?

C. L.

PRISPEVEK MLADE NOVINARKE

Srce in ljubezen...

Mnogo lepih stvari na svetu je ustvarila narava. Mnogo lepih je ustvaril človek, zadnje čase pa človek vse bolj prepušča stroju, da ustvarja namesto njega. S stroji napravljene stvari, ki jih človek potrebuje za svoje življenje, so res lepe in kvalitetne, včasih pa si zaželiš, da bi imel ali vsaj videl ne-

kaj posebnega, pristnega, nekaj, kar je bilo napravljeno z občutkom, z dušo in s srcem.

Takrat je najbolje, da se napotiš v Rogaško Slatino, v steklarno »Boris Kidrič«, in vidiš boš ljudi, ki ustvarjajo čudovite stvari s svojimi lastnimi rokami, stroj pa jim je le v pomoč.

Tudi jaz sem jih obiskala, in to tiste, ki se šele privajajo na delo brusilca. Obiskala sem učence v deseni brusilnici. Sprehajala sem se po delavnici in opazovala brusilce, kako delajo, oni pa se še zmenili niso zame. Zavzeto so strmeli vsak v svoj stekleni izdelek in ga previdno pritiskali na brus.

Zdeli so se mi kot mladi čarovniki, ki še niso popolnoma prepričani v svoje zmožnosti, pa jim vendar uspevajo skoraj nemogoče stvari.

Njihov učitelj, prijazni mojster, mi je pokazal razne izdelke, ki so jih naredili njihovi učenci. Povprašala sem ga, kako mu uspe te mlade ljudi, polne energije in neugnanosti, pripraviti do tega, da mirno, skoraj nepremično sedijo za strojem in brusijo, ne da bi se zme-nili za svet okrog sebe. »Veste, včasih je to res težko. Posebno z učenci, ki šele pridejo, to je s prvim razredom. Toda, ko učenec pokaže, kaj vse lahko naredi iz navadnega kozarca, ga delo pritegne in previdno še sam poskusi. In ko mu uspe, je to zanj nagrada. Po tem ne misli več na kaj drugega kakor na to, da bi svoj izdelek čim lepše izbrusil!«

V brusilnici je delo razdeljeno. Nekateri predbrusijo — izbrusijo kozarcu osnovno obliko, drugi to gladijo ali pa brusijo razne zareze. Ko pride kozarec iz kislinke polirnice, kjer dobi čudovito lesketa-jočo se obliko, je na vrsti karira-nje, ki se mi je zdelo najbolj zah-tevno. Opazovala sem drobno de-klico, ki je držala v roki precej veliko vazo iz kristala, kot mi je razložil mojster. Plod njenega dela so bile na svetli prozorni površini izbrušene majhne zvezdice in lepa mreža. Vprašala sem to učenko, kako ji kaj takšnega uspe. Zasmela se je z zvonkim glasom in od-govorila: »Saj to sploh ni težko! To je navadna mreža na 16 delov. Težje je predbrusiti in gladiti!« In zopet je vzela vazo v roke ter bru-sila naprej.

Po tem dogodku sem bila pre-pričana o resničnosti mojstrovih besed. Ti ljudje so res umetniki svoje vrste. Sedeti sedem ur nepre-mično, ko po rokah teče voda, vse naokrog hrup, in pritiskati izdelek na brus ter ostro gledati, ali so vzorci lepi, to res ni lahko in ne enostavno delo! Toda stvari, ki jih ustvariš, so vredne tega truda, in pogled na lep kristalni kozarec ti vse poplača...

Zapustila sem brusilnico polna lepih vtisov o teh mladih brusil-cih, ki odklanjajo vsako večjo po-moč strojev in ki s tolikšno ljubez-nijo ter z lastnimi rokami ustvar-jajo lepe steklene predmete. Res je, kar je rekel mojster: »V vsa-kem izdelku je delček brusilčevega srca in njegove ljubezni.«

IRENA MELCER

PO DOLGEM ČASU SPET TEČAJ ZA MLADE GASILCE

Novi gasilci

V prizadevanju, da bi kar naj-bolje okrepli in pomladili svoje vrste, so tokrat gasilci v celoti uspeli. Prav te dni je v naši te-meljni organizaciji tečaj za gasilce, ki so se pred kratkim na lastno željo pridružili prostovoljnim gasil-cem. Zaslugo za to je treba pripisati tudi starejšim članom gasil-skega društva, ki so znali prikazati humanost in koristnost gasilske dejavnosti. Po daljšem premoru je to prvi tovrsten tečaj. Obiskuje ga deset mlajših članov delovne skup-nosti.

Tečajnike poučuje poveljnik IPGD Slovenska Bistrica Oto Za-fočnik. Po končanem tečaju bodo mladi gasilci preizkusili svoje zna-nje na društvenem izpitu.

Z novimi okrepitevami bo naše prostovoljno gasilsko društvo šlo že tri desetine. To bo hkrati velika pridobitev za še bolj budno varo-vanje družbene in zasebne imovine. Svoje vloge pa naši gasilci ne bodo odigrali le v tovarniških okvirih, ampak bodo pridobljeno znanje s pridom uporabili v krajih, kjer prebivajo.

Nove moči našega prostovoljne-ga gasilskega društva so: Franc Leskovar, Stefan Polanec, Stefan Stefanič, Anton Tramšek, Anton Tratenšek, Branko Turner, Franc Kangler, Stanko Kobale, Peter Za-krajšek in Peter Cvahte.

Člani gasilskega društva se mar-ljivo pripravljajo na svoj redni občni zbor, ki bo 31. januarja. Na njem bodo spregovorili o delovnih in organizacijskih dosežkih v pre-tekle letu, sprejeli pa bodo tudi nov statut društva.

VIKTOR HORVAT

DELAJSKE ŠPORTNE IGRE V OBČINI ŠMARJE PRI JELŠAH

Naši - spremenljivo!

Delavske športne igre potekajo pri nas že štiri leta. Tako smo zve-deli na slovesnem koncu delavskih športnih iger občine Šmarje pri Jel-šah 17. januarja letos. V to tekmo-vanje so se vključili tudi športniki steklarske šole in steklarne »Boris Kidrič«, njihovi uspehi pa so bili spremenljivi.

Prvi so osvojili prehodni pokal leta 1973 za moško in žensko mo-štveno konkurenco športniki in

športnice steklarske šole s 523 toč-kami, steklarna pa je osvojila s 305 točkami peto mesto. Leto pozneje je zmagovalno moštvo zdrknilo z 250 točkami na peto mesto, steklar-na pa se je povzpela z 261 točkami za stopnico više in zasedla četrto mesto. V lanskem letu je steklarna pristala s 162 točkami na tretjem mestu, steklarska šola pa je s 112 točkami obdržala »svoje« peto me-sto.

Že ta kratek pregled zadošča za oceno, da so športniki in športnice obeh naših delovnih skupnosti na-stopali na delavskih športnih igrah s spremenljivimi dosežki. Zlasti se kažejo slabosti v pripravih ženskih moštev, čeprav imamo v obeh kolektivih precejšnje število mladih deklet, ki bi se lahko ukvarjale s športom.

Zanimivo je pripomniti, da tek-movalke iz steklarne niso nastopile

v streljanju, šahu, namiznem tenisu, rokometu, košarki, teku na 200 m in kegljanju. V vseh omenjenih športih in igrah — razen v kegljanju — niso nastopile tudi športnice steklarske šole.

Lani je bila na delavskih športnih igrah uvrstitev posameznih delovnih organizacij, če upoštevamo moške in ženske, naslednje: 1. Prosveta 204 točke, 2. Zdravilišče 196, 3. Steklarna 162, 4. Kors 126, 5. Steklarska šola 112 točk itn.

POLEMIČNA RAZPRAVA OB PODELITVI NAGRAD IN DIPLOM

Ceprav je imel sestanek na slovesni podelitvi nagrad in diplom značaj sklepne prireditve, je bilo moč na podlagi razprave posameznih udeležencev zaslediti tudi delovni značaj takšnega shoda. Med drugim je bilo postavljeno vprašanje o športno-rekreacijskem središču v Rogaški Slatini. Omenjeno je bilo, da se morajo občani Rogaške Slatine in vsi odgovorni dejavniki v celoti zavzeti, da bi to vprašanje enkrat za vselej premaknili z mrtve točke. Vprašanje je zastavil Trajno Serafilovski, odgovoril pa je Jaka Rihtarič.

Naslednji razpravljalec je bil

podpisnik tega sestavka. Predvsem ga je zanimalo, koliko je bilo dejansko število članov delovnih kolektivov v posameznih športnih panogah. Nadalje ga je zanimalo, kakšni so bili stroški za izvedbo posamezne športne panoge. Strokovni sodelavec občinskega sindikalnega sveta Jaka Rihtarič je odgovoril, da je to težko podati, ker ustreznih podatkov nimajo, povedal pa je, da je bilo 720 udeležencev v celotni občini, za stroške pa je obljubil, da bo o tem poročal na prvem sestanku rektorjev.

Vsekakor se nam zdi umestno in zanimivo, da bi prišlo do teh podatkov, kajti v vsakem primeru nas zanima, koliko nas stane posamezna športna panoga. Upamo, da bomo do teh podatkov tudi prišli!

Zvonko Čanaki je predlagal, naj bi ustanovili ligo, v kateri bi tekmovali odbojkarji, košarkarji in igralci malega nogometa. S tem bi pridobili na množičnosti. Po njegovem mnenju bi se dogovorili o primernem času za izvedbo teh tekmovalj. Temu pa je nasprotoval Poldo Koers, ki meni, da so številna tekmovalja že sicer natrpna, ker isti tekmovalci tekmujejo v več športnih panogah.

Ker je bilo doslej število sta-

rejših žensk na športnih igrah daleč pod zeleno mejo, se je Branko Pajdan zavzel, da bi kazalo razmišljati o tem, kako bi morda tekmovalce ločili po starosti. To bi pomenilo, da bi tudi starejše tekmovalke vsaj v malo večjem številu prišle na zelene površine.

ZAKAJ ZAPRTE KUVERTE?

Velike zasluge za razvoj rekreacijske dejavnosti gre nedvomno pripisati posameznim vodjem te dejavnosti v delovnih organizacijah. Zasluzili so si, da se jih primerno nagradi za vložen trud. Prav gotovo pa je, da so si tudi posamezniki, ki so vodili moštva, zaslužili priznanja; če ne nagrad, pa vsaj pohvale!

Način, kako so delili zaslužena priznanja, pa odpira možnosti za sumničenja. Zato menim, da bi bilo boljše, če bi javno povedali, za kakšne zneske gre in komu so namenjeni za nabavo športne opreme pri podjetju Slovenijašport! In najbrž bi bilo bolj koristno, če bi namesto številnih diplom, ki so sicer tudi umestne in potrebne, podelili nekaj športne opreme, saj bi še kako služila za razvoj posamezne športne panoge.

STIPE PEŠIČ

OCENJUJEMO LANSKOLETNO NAMIZNOTENIŠKO SEZONO

Bogata žetev...

V preteklem letu so igralci namiznoteniškega kluba »Steklar« imeli eno izmed najbolj uspešnih sezon. Takoj po končani sezoni v aprilu so pričeli z redno vadbo, kajti zavedali so se, da se, da le dobro pripravljene lahko uspejo. Velika spodbuda za takšen odnos do vadbe je bilo vsekakor proti pričakovanjem doseženo drugo mesto v drugi slovenski namiznoteniški ligi. Igralci so dobili samozaupanje v svoje moči in to je botrovalo njihovi trdni odločitvi, da v prihodnji sezoni posežejo po najvišji lovoriki — prvem mestu in da se pridružijo najboljšim klubom v Sloveniji.

V poletnih vročinah, ko je večina občanov hodila v kopališče, so se fantje v osnovni šoli pri Križu kopali v potokih svojega znoja. V želji, da se dobro pripravijo, so vadili, da se je staro poslopje treslo od njihovih skokov. Njihov cilj je bil podoben ciljem vseh športnikov: boljše, višje, lepše!

Potem so igralci namiznega teni-

sa gostovali v Švici, o čemer smo že podrobneje poročali, in uspešno zastopali naše barve. Uspešno so nastopali tudi doma, saj so odigrali 14 prijateljskih srečanj in dosegli deset zmag ob štirih porazih. Omeniti je treba, da nasprotniki niso bili nepoznani klubi ali morebiti celo sekcije, temveč takšni, kot je na primer član prve slovenske lige »Kajuh«, ki je ta čas na petem mestu. Po odličnih igrah so jih naši fantje odpravili kar s 5:2. Proti mladinski reprezentanci Slovenije so v Mozirju nastopili dvakrat, vendar kljub dobri igri v obeh srečanjih klonili. Nato so se srečali z Borcem iz Zagreba, proti kateremu so slavili zmago. Vrhunec vsega pa je bilo gostovanje reprezentance zagrebške garnizije. V vrstah gostov je bil tretji lopar jugoslovanske reprezentance Karakašević. Nihče se ni nadejal, da bi Potočnik po sijajni igri in vodstvu gostov s 4:1 z osvojitvijo dragocene točke prav proti Karakaševiću odškrnil vrata

zmagi Steklarjevih namiznotenišcev!

Dobro pripravljen je »Steklar« odločno igral tudi v prvenstvenih srečanjih, saj je po končanem jenskem delu pristal na drugem mestu s sedmimi zmagami in z dvema porazoma.

Prvovrščena »Sobota II« je z odličnim Veznom in Horvatom pod vodstvom odličnega Fridrika zanesljivo najboljša. Z njimi in moštvom celjskega »Ingrida« so naši igralci doživeli poraza.

Naši igralci so prikrajšani, saj so edino moštvo, ki nima možnosti za vadbo na parketu. Poleg tega so tudi edino moštvo, ki si mora za vadbo in prvenstvene nastope samo kupovati kurjavo in seveda pred nastopi tudi tekmovalni prostor s kurjenjem peči ogreti. V primerjavi z drugimi klubi so glede financiranja, prostorov in doseženih uspehov naši fantje deležni premajhne pozornosti. Kljub vsem težavam, ki nas pestijo, pa so si v delovnem

PO LETNI SKUPŠČINI NOGOMETASEV

Med plodnejšimi

načrtu zadali nalogo, da bodo nape-
li vse sile za uvrstitev v prvo slo-
vensko ligo. To bo dokaz vsem ne-
vernim Tomažem in tistim, ki ima-
jo malo posluha za njihove težave,
da fantje s samoodrekanjem in iz-
redno prizadevnostjo hočejo in mo-
rajo uresničiti zastavljen si cilj.

Poleg članske vrste skrbijo v
»Steklarju« tudi za namiznoteniški
naraščaj. Neverjetno, toda resnič-
no je, da lahko precej pričakujemo
od osnovnošolcev iz Druškovca, s
katerimi imamo odlično navezane
stike. Pionirji iz Rogaške Slatine se
rajši odločajo za nogomet, košarko
in žal — v veliko primerih — za po-
hajkovanje. Nima jo potrpljenja za
trdo delo, ki je v klubu na dnevnem
redu. Igralec namiznega tenisa po-
trebuje najmanj dve leti vadbe več
kakor v katerikoli drugi igri z žogo,
saj je miza dolga dva metra in štiri-
inšedemdeset centimetrov široka,
žogica pa čez 152 milimetrov visoko
mrežico prileti s hitrostjo več kot
100 kilometrov na uro. V klubu
predvsem v tem vidimo razloge za
tako majhen odziv.

Danes, v atomski dobi, je jasno,
da le s trdim delom in dolgoletnim
razvojem lahko pričakujemo dolo-
čeno kakovost in uspehe. Pionirji
in pionirke iz osnovne šole v Dru-
škovcu so dokaz za to. Pri njih je
močno razvita volja do vadbe. Zato
ni nič čudnega, če je najboljši pio-
nir v vrstah »Steklarja« enajstletni
Maras. Na prvem pozivnem turnir-
ju druge skupine pionirjev v SRS je
zasedel odlično četrto mesto. Nje-
gov uspeh je toliko večji, če pove-
mo, da pionirje Lendava, Sobota,
Kajuha, Gorice, Ljubljane in dru-
gih klubov vadijo poklicni trenerji.

V članski vrsti so barve Steklar-
ja branili Erh Lešnik, Tone Posav-
ec, Janko Potočnik, Janez Podpe-
čan, Krešimir Maras, Milan Birsa
in Cveto Lorber. Vadbe se redno
udeležujejo tudi drugi člani kluba,
neredko pa tudi člani delovne sku-
pnosti.

Zgornji del lestvice II. sloven-
ske namiznoteniške lige je takle:

1. Sobota II	9:0	18
2. Steklar	7:2	14
3. Maribor II	7:2	14
4. Ingrad	6:3	12
itn.		

Omeniti velja, da Sobota in Ma-
ribor igrata zunaj konkurence, to-
rej brez pravice na uvrstitev v višji
tekmovalni razred, ker sta prvi
moštvu v višjih tekmovalnih razre-
dih. Glavni in — lahko bi rekli —
edini nasprotnik naših igralcev za
uvrstitev v I. slovensko ligo bo celj-
ski Ingrad. Odločitev bo padla v
zadnjem kolu, ko bomo Celjane
sprejeli v goste.

IVAN PSAJD

Letos praznuje nogometni klub
»Steklar« 30. obletnico obstoja. Na
letni skupščini, ki je bila 9. janu-
arja, smo se dogovorili, da bomo ju-
bilejnemu letu posvetili vso pozor-
nost. Da bi poudarili ta jubilej, je
naloga novega upravnega odbora k
praznovanju pritegniti vse živeče
nekdanje nogometaše, ki so za ta
šport žrtvovali svoj prosti čas.

Na letni skupščini, ki je bila
med najplodnejšimi v zadnjih letih,
so bile prikazane vse dobre in sla-
be strani tega športnega kolektiva.
Glavna tema je bila usmerjena na
prihodnost »Steklarja« in na razvoj
nogometa v občini. Predvsem velja
omeniti, da si bomo prizadevali raz-
vijati tovariške odnose med vsemi
športniki. Odnosi s sosednimi šport-
nimi klubi so tovariški in jih kaže
v prihodnje še bolj razvijati. Vsi
nogometni kolektivi se moramo te-
sneje povezati in skupno reševati
vprašanja nogometa nasploh.

V vrstah nogometnega kluba »Ste-
klar« deluje 18 članov zveze komu-
nistov, zato bo treba ustanoviti os-

novno organizacijo ZK, saj morajo
biti komunisti nosilci napredka v
klubu.

Skupščine so se udeležili tudi
številni gostje — voditelji nogome-
ta v SRS in temeljni nogometni zve-
zi Celje, predsednik skupščine
SITKS, predsednik ObZTK, sekre-
tar krajevne skupnosti in družbeno-
političnih organizacij iz delovnih
skupnosti. Pohvalno so govorili o
delu nogometnega kolektiva in ob-
ljubili, da nam bodo nudili pomoč
tudi v prihodnje.

Na skupščini so si bili udeleženi
enotni v tem, da je nogomet še
vedno šport številka ena na šmar-
skem, saj je poleg številnih igralcev
raznih kategorij tudi veliko število
gledalcev, ki ga gledajo daleč pred
drugimi. V zimskem prehodnem
roku vrst »Steklarja« ni zapustil ni-
hče, okrepitev pa smo dobili s Ha-
lužanom (Kozje), Pristovnikom
(Slovenska Bistrica) in bratoma Mi-
loradom in Darkom Sekušek.

IVAN BOROS

MEDOB RATNE ŠPORTNE IGRE

Razpis kegljanja

Osnovna organizacija sindikata
razpisuje tekmovanje v kegljanju,
ki sodi v okvir medobratnih šport-

nih iger. Tekmovanje bo potekalo
takole:

Obrat	Datum in čas
I. peč	16. 2. od 14.30 do 19.30 ure
II. peč	17. 2. od 14.30 do 19.30 ure
III. peč	18. 2. od 14.30 do 19.30 ure
V. in VI. peč	19. 2. od 14.30 do 19.30 ure
Brusilnica, I. izmena	21. 2. od 14.30 do 19.30 ure
Skupne službe	20. 2. od 14.30 do 19.30 ure
Brusilnica, II. izmena	23. 2. od 14.30 do 19.30 ure
Vse ženske	24. 2. od 14.30 do 19.30 ure

Ženske, ki delajo v izmenah, bo-
do kegljale skupaj z obratom bru-
silnice, kakor je določeno v spo-
redu za 21. oziroma 23. februarja.

Pravico nastopa imajo vsi zapo-
sleni v organizaciji združenega de-
la, študentje in dijaki. Na podlagi

doseženih rezultatov bodo določena
moštva za vsak obrat, ki bodo ok-
tobra tekmovala v finalnem delu.
Vsak tekmovalec ima pravico na 50
lučajev (metov). Najboljše uvršče-
nim bo nagrade podelila sindikalna
konferenca.

Nagradna križanka št. 24

Med reševalce nagradne križanke št. 24 bomo razdelili 150 dinarjev, in sicer:

1. nagrada 70 dinarjev
2. nagrada 50 dinarjev
3. nagrada 30 dinarjev

Rešitev pošljite na naslov: uredništvo glasila »Steklar«, Steklarna »Boris Kidrič«, 63250 Rogaška Slatina, ali pa jo vrzite v nabiralnik pred vratarnico. Upoštevali bomo rešitve, ki bodo prispele do 15. februarja 1976. Prosimo, da ne pozabite pripisati na ovojnico »nagradna križanka št. 24« — Prijetno zabavo in srečno pri žrebanju!

Za nagradno križanko št. 23 je žreb prisodil nagrade naslednjim reševalcem:

1. nagrado Ireni Obradović
2. nagrado Leopoldu Palku
3. nagrado Srečku Obradoviću

Cestitamo!

Rešitev nagradne križanke št. 23: steklar, vam, želi, tiara, kir, ekran, uspešno, gi, astat, bol, n, saara, ana, akord, ptič, pavel, tul, reka, aroma, kraki, or, talina, anis, bi, ime, marin, riz, netopir, netilo, klinica, ataman, aa, erik, arara.

TUDI TO JE HOBI
»Odprimo jih na zalogo, da jih ne bo zmanjkalo!« — karikatura Milan Maver.

STEKLAR	STOJEČ KAPNIK V PODZEM. JAMI	MAMILO IZ ISTOIMENSKE RASTLINE	VRSTA ŽITARICE	FRANC. PISATELJ (PIERRE)	GLAVNA ZAGREB. ULICA	DRŽAVA V JUŽNEM DELU INDIJE	OČE	SESTAVIL A. KUBALE	KISIK	MADEŽI	GORA V ŠVICI	GLAVNO MESTO, PRESTOLNICA	STAR VEZNIK	STADION V BUDIMPEŠTI
DREVENA BOLEZEN								OPOMBA ČEŠKA PRITR-DILNICA						
BUKOVA ALI JELOVA DESKA									GRŠKO GL. MESTO PREBIVA-LEC ESTON-SKE					
ARETI-RAN ČLOVEK											KANON RIMSKI BOG LJUBEZNI			
NAŠA GOZDNA ŽIVAL							FILMSKA NAGRADA PREBIVAL-KA IRSKE						MARIBOR-SKA TOVARNA PIJAC	NAPAD, NASKOK
MEDMET			NAJLEP-ŠE DEKLE NA TEK-MOVANJU	VEZNIK PEVKA JURKOVIČ				TEMAČ-NOST GLASBENI ZNAK						
PRIŠITEK NA OBLEKI					REKA V ITALIJI ZORANA ZEMLJA						PREDSTOJ-NIK SAMO-STANA GLAVNI ŠTEVNIK			
NEMŠKI FILOZOF (HENRICH)						PREGLED, NADZOR LIDIJA OSTERC								
DELAVEC, KI POLAGA INSTALACIJE											GEOMET-RIJSKI POJEM			
BAVAR-SKI VOJVODA							SLOV. PIANIST (BERTON-CELI)				STARO-ŽIDOVSKI KRALJ			

Glasilo »Steklar« ureja uredniški odbor: Jože Božiček, Jože Halužan, Viktor Horvat, Remi Kočica, Milorad Kračun, Tone Krušič, Poldo Ogrizek in Jovo Tišma. Predsednik uredniškega odbora Poldo Ogrizek, predsednik sveta glasila Ivan Siter, glavni in odgovorni urednik Jovo Tišma, tajnica uredniškega odbora Cita Novak. Uredništvo: Steklarna »Boris Kidrič«, 63250 Rogaška Slatina, Ulica talcev 1. Naslov: Glasilo OZD steklarne »Boris Kidrič« in steklarske šole Rogaška Slatina. Telefon (063) 810-020. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Tiska: ČGP »Delo«, Ljubljana.